

silu učiniti vše, čeho bylo s její strany třeba, by smlouva byla schválena ministerstvem. Není sporu o tom, že žalovaná strana splnila všechny tyto závazky. Pak ale nelze žalující firmě přiznati nárok na vrácení části toho, co podle smlouvy bylo odměnou právě za tato plnění. Žalující strana zastává názor, že se plnění stalo změnou poměrů nemožným a že proto jde o případy §§ 1447, 921 a 1435 obč. zák. Nemožnost splnění doličuje z pojmu kompenzačního uhlí, tvrdíc, že jím bylo v souzeném případě uhlí, které mělo za tehdejších mimořádných poměrů tak mimořádnou cenu, že spotřebitel byl ochoten za ně platiti kromě řádné kupní ceny ještě přídavek ve zboží. Tím, že přestala nouze o uhlí, přestalo prý i kompenzační uhlí, předmět smlouvy<sup>9</sup> zanikl, další plnění smlouvy se stalo nemožným. Tyto vývody jsou zřejmě pochybené. Uhlí, jež bylo předmětem smlouvy, lišilo se po objektivní stránce, již dovolání tolik zdůrazňuje, od jiného uhlí pouze tím, že musilo býti vytěženo v neděli, aniž však tím směla trpěti výkonnost dolu ve dnech všedních. Tato jeho vlastnost zůstala změnami na trhu úplně nedotčena, žalovaná strana mohla je dodávati také ještě v druhé polovici roku 1921, podle svědectví ředitele G-a, jehož se žalující strana sama dovolává, — bylo kompenzační uhlí vydáváno ještě v letech 1922 a 1923. O nemožnosti splnění smlouvy z tohoto důvodu nemůže býti řeči. Nesplnitelnou se smlouva nestala, ale žalující firma odepřela přijímati další zásilky uhlí, k čemuž však neměla práva.

### Čís. 7586.

#### **Dopravní řád železniční.**

**Rozdíl mezi slevou na normálním dovozném kartováním a návratkem. Při slevě kartováním je třeba reklamace, při slevě návratkem je třeba žádosti.**

**Byla-li zásilka podána do pohraniční stanice a z ní podána novým nákladním listem do ciziny, lze použití vývozního nebo vyjimečného vývozního tarifu kartováním jenom tehdy, byla-li zásilka z pohraniční stanice k další přepravě do ciziny podána do 24 hodin od uplynutí dne, kdy zboží došlo.**

(Rozh. ze dne 3. prosince 1927, Rv I 339/27.)

Žalobu proti dráze o zaplacení 808 Kč, o něž prý bylo při dopravě zboží do ciziny na dovozném vybráno více, než mělo býti předepsáno a vybráno, ježto nebyla poskytnuta sleva, **p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** zamítl, **o d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby.

**N e j v y š š í s o u d** obnovil rozsudek prvního soudu.

#### **D ů v o d y:**

Slevy na normálním dovozném poskytují železnice dvojím způsobem, t. zv. kartováním nebo t. zv. návratkem. Kartováním poskytují se slevy přímo tím způsobem, že dráha již při předepsání a vybrání do-

vozného předepíše a vybere snížený poplatek. Pokládá-li se strana za zkrácenu a soudí, že se stala chyba při počítání dovozného nebo při použití tarifu, přísluší jí podle §§ 70 a 71 žel. dopr. ř. právo reklamovati nesprávnost u železnice a žádati, by jí bylo vráceno, oč více bylo vybráno. Při poskytování slev návratkem předpisuje a vybírá dráha sice normální dovozné, ale vrátí straně na její žádost rozdíl dovozného. Poskytnutí slevy jest vázáno podmínkou podání takové žádosti, pro niž platí zvláštní tarifní předpisy. Pro slevu poskytovanou návratkem při vývozních tarifech ustanovuje železniční nákladní tarif díl I. oddělení B pod oddílem IV. b), že žádost musí býti podána do jednoho roku a musí býti doložena nákladními listy po případě jejich duplikáty o přepravě do pohraniční stanice a z pohraniční stanice do ciziny. V souzeném případě tvrdí žalující firma, že bylo od ní vybráno více, než mělo býti vybráno, že rozdíl byl reklamován a že reklamaci nebylo vyhověno. Právním důvodem žaloby jest tedy, že nebyla poskytnuta sleva, zaručená vyjímečným vývozním tarifem kartováním, že bylo předepsáno a vybráno na dovozném více, než mělo býti předepsáno a vybráno. Podle § 70 žel. dopr. ř. požaduje žalobkyně, by jí byl vrácen rozdíl, poněvadž se stala chyba při použití tarifu. Přiznání vyjímečného vývozního tarifu návratkem, jež jest vázáno podmínkou, že byla mimosoudně včas podána řádně doložená žádost o vrácení rozdílu v dovozném, není předmětem žaloby. Nižší soudy nepotřebovaly a neměly se jím obíratí, tím méně může o něm jednati soud odvolací. Osud žaloby závisí tudíž výhradně na rozhodnutí, zda mohlo býti užito vyjímečného vývozního tarifu kartováním, t. j. ihned při předepsání a vybrání dovozného. Rozhodnutí toto, jež, jsouc výkladem tarifu, jest rozhodnutím ryze právním a přísluší proto výhradně soudu, nemůže býti pochybné. Podle všech tarifními znalci uvedených předpisů může při vývozu v případech, kde zásilka jest podána do pohraniční stanice a z ní se podá novým nákladním listem do ciziny, býti použito vývozního nebo vyjímečného vývozního tarifu kartováním jenom tehdy, když zásilka byla z pohraniční stanice k další přepravě do ciziny podána do 24 hodin od uplynutí dne, kdy zboží došlo. V případě, o nějž v dovolacím řízení již jediné jde, není sporu o tom, že zásilka došla do Děčína 2. října 1922, novým nákladním listem do Německa byla však podána teprve 14. října 1922. Zamítavý rozsudek procesního soudu musil býti proto obnoven.

### Čís. 7587.

**Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).**

Na zaměstnavateli nelze se domáhati náhrady podle zákona o úrazovém pojištění z důvodu, že byl úraz způsoben hrubým zaviněním toho kterého zaměstnance.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1927, Rv I 867/27.)